

te rogo, ne tam præclara pendeant opera interrupta, facies
rem existimatione tuâ dignam, et patriæ quidem apprime
utilem, in quâ ad nauseam porrò et pudorem Pittaci
sumus, barbari cantores, Musici linguâ et palato tenus,
denique præterea nihil. De cantionibus quas misisti,
non simplici nomine tibi debeo. sed hoc præcipue, quod
et Nævae Phyllida, de qua Virgilius verba usurpare soleo,
Phyllida amo ante alias modulis tuis exornare
voluisti. Ubi tantillum otij erit, explebor novis deliciis.
Nunc procul a Musis auocor, nam in prociectu stamus.
Vale Vir Clarissime et me ama. Haga Com. Postridie
Id. Sept. 1636.

Boxhornio Querio.

Vir Clarissime ac Doctissime.

(145).

Oppressus magnâ negotiorum mole, ex quo lectissimo
ingenii tui partu me donasti, tandem in prociectu te
saluto, atque ut fidem porrò quam his primitiis obli-
gasti, liberare cures, editâ Romanorum suppellectile,
senere moneo, ut magis illud nimirum Senecæ
verum fiat, Omnibus sæculis fictilia Tiberonis
duratura. Quæstiones Romanas multæ eruditionis librum
in viâ comites habeo, eritque si Deo visum fuerit, ubi
de nonnullis coram disserentem audies. nam et hæc
tibi fata, pro captu lectoris, impendere scito. Interim
me ama Vir eximie, et à magno Heinsio, cui nunc
valedicendi non erit locus, ut idem faciat, tuis verbis
impetra. Haga Comitum XIII. Cal. Sept. 1636.

Wilmhio.

Pro affectu tam sollicito, quo Affinis mei causam et
existimationem amplecteris, multum tibi debeo, licet
hactenus ignarus tam gravis rei, cujus publicè postulari
possit. De crimine, quo me verbo perculisti, satis securus
sum. Lenem culpam si qua est, in latissimam non abitu-
ram faciunt malenorum, et quarum ille nimium verbis
Odia aspera movit, iniqui animi, ne sperare quidem audeam.
Si quid porrò penetras, affinis optime, cujus moveri amicos
intèressit, sororem viri in primis rogo te ne quid coles familia
scipionem et ab adolescentiâ procuratricem. cæteris, turpi
exemplo, sui et suorum perpetuis neglectoribus. Vale cum
uxore et prosopiâ quantum vouet.
Spranga in castalis vi. Id. Oct. 1636.

Tuus
C. H. Wilmhio.